

[Christophersen.]

ved de dybt alvorlige økonomiske problemer, vi i øvrigt står over for. Det er et nøjsomt udspil, der viser en sørgelig mangel på handlekraft og fantasi.

Jeg må sige til regeringen, at hvis den ønsker ikke blot at bremse en konflikt, men også at løse landets økonomiske problemer, så burde den være kommet med et virkeligt indkomstpoltisk udspil, der kunne skabe tillid i erhvervslivet og i det udland, hvor vi nu må regne med at skulle optage betydelige lån til finansiering af et fortsat valutaunderskud.

Hvis vi i det kommende par døgn ikke blot skal klare en hasteopgave, men skabe et perspektiv i den økonomiske politik, så må tingene tilrettelægges på en ganske anden måde. I modsat fald må regeringen forstå, at det bliver nødvendigt at sætte ind så meget desto stærkere på andre fronter. Hvis regeringen i de kommende dage lader mulighederne for at føre en virkelig indkomstpoltik glide sig af hænde, så vil kravet om offentlige besparelser blive forstærket, så må finansloven gennemføres med de foreslåede besparelser, hvis der blot skal holdes nogenlunde styr på den økonomiske udvikling, og så må regeringen også se i øjnene, at der bliver så meget desto dårligere råd til gennemførelse af lovgivning om støtte til produktion og beskæftigelse. Det er jo den sammenhæng, der nødvendigvis må være i en økonomisk politik, at hvis man afskærer sig fra at bruge nogle muligheder, vil man på andre områder være så meget desto vanskeligere stillet.

Det er det perspektiv, vi nu står over for, og jeg har ønsket at fremholde det allerede ved starten af disse forhandlinger, for at regeringen kan være klar over, hvilke forudsætninger venstre lægger til grund for sin deltagelse i udvalgsarbejdet. Hvis regeringen er rede hertil, er vi parat til at gå ind i forhandlinger ikke alene om en lovgivning, der skal hindre en konflikt, men også om en virkelig indkomstpoltisk løsning, der kan skabe tillid i og bedre konkurrencemuligheder for virksomhederne.

Hvis regeringen ikke ønsker at tage imod dette tilbud, men kun ønsker at opnå et kort pusterum og dermed en stakket frist, inden nye alvorlige problemer tårner sig op,

må vi beklage det, men så er det også klart, hvor ansvaret for fortsatte økonomiske problemer her i landet vil være placeret.

Glistrup (FP):

Fremskridtspartiet er enig med de to andre store politiske partier her i landet om, at det nu må påhvile folketinget at hindre, at de konflikter, der er varslet til udbrud lørdag den 22. marts, kommer i gang, og at samfundet bliver lammet som følge deraf. Vi må inden for de 2-3 uger, der er til rådighed for det arbejde, som vi nu er gået i gang med, sørge for virkelig at få skabt en løsning, som er holdbar, og som kan hjælpe os frem til at klare de mange problemer, der melder sig så alvorligt.

Når det er kommet så langt, er årsagen ganske åbenbart for enhver i dette land den, at i hvert tilfælde siden H. C. Hansen døde, har man ikke i dette folketing forstået at mestre den opgave virkelig at klare problemerne på en holdbar måde. Man har tøvet, og man har holdt tilbage og har ikke truffet beslutninger, og når der endelig er kommet noget under stort bulder og brag, ja, så er det kvarthedsløsninger og ting, som er trukket den forkerte vej og bare har virket til den samme udvikling i mismodighedsstemningen med stigende skatter, stigende udlandsgæld, stigende inflation, stigende rente og i det hele taget udviklingen, der var gået den forkerte vej.

Det kan ikke nytte noget, at vi fortsætter med, at vi nu 2, 3, 4 gange om året, eller hvor ofte det sker, skal mødes, og så skal vi i en eller anden hastestemning se at lave nogle lette løsninger, for det er jo det, socialdemokratiet også denne gang lægger op til. Nogle almindelige lette traditionelle løsninger, der ikke klarer nogen problemer ud over, at man sådan kan fungere udadtil med, at nu har man altså forsøgt sådan lige at mande sig op til at gøre et eller andet. Så går vi den vej, som hr. Christophersen så udmærket og rigtigt analyserede det til. Så vil priser og lønninger fortsat stige i det sædvanlige tempo, så vil erhvervenes konkurrenceevne blive formindsket, så vil vores arbejdsløshed stige, fordi vi ikke kan producere til priser, der kan konkurrere med udlandet, så vil vort valutaunderskud forøges.

Det er jo simpelt hen det, der lægges op